

вее свободно и почтенно. Ние българите отдавна се мъчим и викаме към човечеството и свободата в чужбина, но те не ни чуват. И ние разбрахме истината: сами на работа. Наместо сълзи ние лем куршуми, а надеждата ни е на Правосъдния и на нашите мисци . . .“

На коя обществена класа е служил Левски. — Тенденциозен би бил всеки опит да се посочва Левски като съчувственик на някоя обществена среда, група или класа. Левски не е интернационалист, а патриот.

„Народния човек се бори най-първо за свободата на народа си, па тогава ще гледа за другите народи. Ако той не случи, трябва да умре за народната си работа. Това е праведно разсъждение“. (Архив. т. I, стр. 38).

Левски не се осланя на никаква класа, той дира сътрудничеството на всички (Арх. 49). Той е за свободата и подобрението живота на цял народ. Млади и стари, бедни и богати, прости и учени — всички били потребни на апостола. Левски особено ценел верните и преданни младежи. Но той не отбягвал и „учените“, по образование, защото му били потребни за по-високи служби и работи. Богатите хора му трябвали за средства. Наистина той се оплаква от лошите чорбаджии, от грабителите лихвари, от народните изедници и ги заплашва в писмата си със смърт, но това той прави, защото те се държали на страна от освободителното дяло, поради скъперничество или страх,